65ste Jaargang No. 5330

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Donderdag 29 Januari 1948

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire f 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden f 2.50, buitenland f 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs f1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Franse regering begint een geldzuivering

Dimitrov krijgt een standje

Wallace maakt zich gereed voor de presidentscampagne

— Rusland heeft geprotesteerd bij de Verenigde Staten van Noord-Amerika tegen het voornemen om de luchtbasis Mellaha buiten Tripolis te heropenen.

Rusland is van mening, dat de verenigde Staten het Italiaanse vredesverdrag daardoor schenden en dat het gebruik van het vliegveld onwettig is.

— De Phillippijnse delegaat in de Palestijnse commissie van de Uno vroeg voor een grote militaire macht, die de commissie van de Uno in het Heilig Land ter beschikking worde gesteld. Zonder een internationaal machtsapparaat zou de commissie niet veel kunnen bereiken en dit zou een groot prestige verlies betekenen voor de Uno.

— Henry A. Wallace heeft de vorming van een Nationaal Comité tot regeling van zijn propaganda als candidaat voor het presidentschap bekend gemaakt. Hoofd van het comité is de vroegere gouverneur van de Staat Minnesota Elmer A. Benson. Verdere leden van het comité zijn Guy Tugwell, de vroegere onderse-cretaris van landbouw en oud-gouverneur van Porto Rico; de beeldhouwer J. Davidson en de negerzanger Paul Robeson. De directe leider van de propaganda-campagne wordt C. B. Baldwin, vicepresident van de organisatie der Vooruitstrevende Burgers van Amerika.

— De Franse regering heeft nieuwe bankbiljetten van 5000 franks in omloop gebracht en de oude met ingang van heden ongeldig verklaard. Alle banken en alle zaken, die met de geldhandel te maken hebben, zijn vandaag gesloten om speculatie tegen te gaan. Een regeringsdecreet stelt de bepalingen, waarbij de oude bankbiljetten kunnen worden ingewisseld. De Nationale Vergadering zal heden nog deze wet behandelen, opdat de banken weder open kunnen. Deze nieuwe maatregel heeft ten doel de zwarte markthandelaars te treffen, die, zoals men zegt, de helft van alle oude 5000 franks-biljetten in hun bezit hebben. Men zal moeten bewijzen hoe men aan het geld komt. Boeten oplopend tot een millioen franks zijn vastgesteld voor degenen, die de wet trachten te ontduiken.

Recht tot het Hart

Niet ware godsdienst, maar gebrek aan ware godsdienst brouwt rampen.

HET GOUDPROGRAMMA VAN SCHUMAN.

Het goudprogramma van Minister-president Schuman wint langzaam veld ten gunste van een mogelijke overwinning met een zeer kleine meerderheid. Een zegsman van de partij zeide, dat de socialisten in de Nationale Vergadering besloten zich van stemming te onthouden ten aanzien van het monetaire programma. Dit kan mogelijk Schuman een kleine overwinning bezorgen. Schuman heeft gezegd, dat de coalitie regering van deze stemming afhangt. Er blijft echter twijfel bestaan of de socialistische ministers hun functie in het coalitiekabinet kunnen blijven vervullen.

De wet, die een vrije goudhandel in Frankrijk toestaat, is een integrerend deel van het monetaire regeringsprogramma, waarbij de frank gedevalueerd wordt en er een vrije koersmarkt komt. De socialisten besloten gisteren eenparig de bepaling ten aanzien van het goud te verwerpen. Schuman en zijn assistenten stelden toen alles in het werk om de steun der socialisten te verkrijgen om het programma te redden. Het goudprogramma van Schuman veroorlooft de Fransen het goud weder in omloop te brengen, dat zij in het buitenland gehamsterd hebben. Er wordt dan slechts een boete van 25% geheven. De socialisten verklaarden, dat zij zulk een boete niet genoeg vonden. De socialistische partij heeft na onderhandelingen met Schuman besloten haar leden niet te binden ten aanzien van de stemming. De socialisten zullen dus dit keer individueel stemmen evenals de De Gaullisten, die eveneens vrij kunnen stemmen. Slechts de communisten zullen gezamenlijk tegen stemmen.

STASSEN OP CAMPAGNE.

Harold Stassen, een aspirant voor Republikeins candidaat voor het presidentschap, steunde voor de tweede achtereenvolgende dag het Marshallplan tijdens zijn campagnereis in de staat Nieuw Engeland. Tijdens een noenmaal verklaarde hij gisteren, dat de enige voorwaarde, die voor het Marshallplan gesteld moet worden, is of de regering van het betrokken land zich tegen het communisme verklaard heeft.

Stassen houdt een propagandatocht in Nieuw Engeland. Hij is nu in het stadje Nieuw Hampshire, waar de eerste verkiezingen voor de Nationale Republikeinse conventie plaats hebben. Derhalve is deze verkiezing van groot psychologisch belang voor het land. De enige tegenstander van Stassen in de Republikeinse partij in deze staat is de gouverneur van de staat New York Thomas Dewey. Senator Taft heeft verklaard, dat hij voor de verkiezingen naar de Republikeinse conventie geen campagne zal voeren.

STAKING IN WURTEMBERG.

Uit Frankfurt bereikt ons het bericht volgens welk er weder een hongerstaking dreigt uit te breken, waarbij vermoedelijk 4.000.000 werklieden bij betrokken zullen zijn. Deze staking zal gebaseerd zijn op de ongerustheid van het Duitse volk over de voedselsituatie. In Wurtemberg in de Noordamerikaanse zone zullen a.s. Vrijdag 1.000.000 arbeiders hun werk neerleggen. Op dezelfde dag beramen de arbeidersleiders van het Roer- en Rijngebied plannen om te Mulheim bijeen te komen, teneinde een beslissing te nemen of zij een staking zullen uitroepen in de Britse zone, waarbij dan 3.000.000 arbeiders betrokken zullen worden. Men heeft tot nu toe echter geen uiteindelijke beslissing genomen. Men bericht voorts dat de communisten achter de staking te Stuttgart staan.

700.000 LEDEN VAN DE POOLSE JEUGD.

Buitenlandse waarnemers berichten uit Warschau dat naar schatting 700 duizend leden van de Poolse jeugd in militaire dienst geroepen zullen worden. Deze jongelingen hebben een leeftijd variërend tusen de 16 en 21 jaar. De nationale raad voor physieke opvoeding en dienstplichtige oefeningen heeft voorgesteld om deze jeugd te mobiliseren in werk-bataljons voor de tijd van drie jaar.

SOCIALISTISCHE PARTIJ.

De pro-communistische socialistische partij te Rome maakte bekend, dat het centraal comité der partij als leider van de partij en secretaris-generaal resp. heeft aangenomen de heren Pietro Nenni en Lelio Basso. Beiden heren hebben op het nationaal congres van de partij gevochten voor het behoud van het verdrag van samenwerking met de communisten.

DE OOST-EUROPESE FEDERATIE.

Het Officiële Russische partij-orgaan 'Pravda' critiseerde ernstig George Dimitrov, de Bulgaarse minister-president en een der voornaamste communisten ter wereld, omdat hij in redevoeringen gepleit heeft voor een federatie van de Oost-Europese communistisch georiënteerde landen.

De critiek van het blad verwekte grote sensatie in diplomatieke kringen.

Men legt het artikel uit als dat Moskou wel een krachtige band wenst tussen Rusland en de Oost-Europese landen, maar geen onderlinge federatie dezer landen. Dit legt dus een domper op alle ambities van Tito en Dimitrov. Een woordvoerder van het Britse ministerie van Buitenlandse Zaken zeide, dat Rusland blijkbaar geen tweede Sovjet Unie aan zijn Westgrenzen wil zien ontstaan.

UITLEVERING VERZOCHT.

Reuter meldt dat de Oostenrijkse Kanselier, Dr. Leopold Figl op Dinsdag bekend heeft gemaakt, dat het uitvoerend comite van de geallieerde raad in Oostenrijk aan de geallieerde controle raad in Berlijn verzocht heeft om uitlevering van Franz von Papen en Von Shirach. Von Papen was Duits ambassadeur in Turkije en von Schirach enige tijd stadhouder in Oostenrijk.

R.T.C.

De persvertegenwoordigers bij de R.T.C. seint ons: Uit de verklaring van minister Jonkman blijkt, dat de Nederlandse regering in overleg zal treden met de Curaçaose delegatie om reeds terstond veranderingen te brengen in de bestuurswijze van Curaçao en tot democratisering daarvan. De Nederlandse regering zal eveneens met de delegatie in overleg treden omtrent de wijze, waarop de zelfstandigheid van Aruba toestand zal worden gebracht. Gisteren was er een conferentie van dr. da Costa Gomez, Prof. Romme en Mr. Pos bij minister Jonkman, die van 10 uur tot één uur duurde. Dr. da Costa Gomez stelde drie resoluties voor nl. openbare behandeling, gelijkstandigheid van Curaçao en de quaestie van Aruba. Dr. da Costa Gomez verklaarde na afloop persoonlijk niet ontevreden te zijn, maar hij zou eerst met de delegatie moeten spreken. Hedenochtend confereerde de Curaçaose delegatie met de centrale sectie en met minister Jonkman. De conferentie ging over tot een voorstel, dat een oplossing biedt om de Opdracht der Staten van Curaçao uit te voeren en tegelijkertijd de mogelijkheid schept om het verloop van de conferentie niet te stagneren. De besprekingen verliepen vlot. Minister Jonkman deed bepaalde toezeggingen, die de Curaçaose delegatie bevredigde. Morgen zullen in een officieel communiqué deze toezeggingen bekend worden gemaakt. Na afloop kwam de Curaçaose delegatie bijeen in Vieux Doelen. Hedenmiddag zullen de Curaçaose delegaties naar het West Indisch Congres gaan, waar Gomez spreekt over Curaçao op staatkundig gebied.

CENTRALE SECTIE.

Na de openingszitting van hedenmorgen werd de eerste besloten vergadering gehouden van de Rondetafelconferentie. Bij deze gelegenheid werd van elk der drie delegaties een vertegenwoordiger aangewezen voor de „centrale sectie", welke met de voorzitter aan de conferentie voorstellen zal voorleggen voor de op de conferentie te volgen procedure.

Als zodanig zullen optreden voor Nederland, prof. dr. C.P.M. Romme, voor Curaçao mr. dr. M. F. da Costa Gomez en voor Suriname mr. dr. R.H. Pos.

Een ordevoorstel door dr. da Costa Gomez ingediend in verband met de door de Curaçaose Staten aan de Curaçaose delegatie verstrekte opdracht, werd op voorstel van de Surinaamse en Nederlandse delegatie— waarmede de Curaçaose delegatie instemde — tenslotte naar de centrale sectie verwezen.

het nieuws van vandaag

De berichten, die over de R.T.C. binnenkomen, geven geen verheffend beeld van het doen en laten der Curaçaose delegatie. Het charteren van een vliegtuig, alleen om eigen zin door te drijven. Het geven van een te uitbundig feest en het weigeren van de democratische en Arubaanse leden om de officiële uitnodiging van de Nederlandse regering tot het bijwonen van een cocktailpartij niet te aanvaarden, vinden de desbetreffende leden misschien zelf wel flink, maar is geen houding voor officiële vertegenwoordigers, dat is stotend en onbeleefd.

Het hele optreden dier leden van de delegatie kenmerkt zich door een politieke onrijpheid, die juist geen aanbeveling is voor autonomie. De democratische leden en hun Arubaanse aanhangers moeten begrijpen, dat zij niet voor hun eigen aanhangers staan, die alles maar slikken wat hun wordt voorgezet. Zij vertegenwoordigen het Curaçaose volk en dat is heel anders als wat de heren er van te zien geven. Wij geloven, dat de Arubaanse leden al te veel op sleeptouw genomen worden door de democraten van Curaçao. Het zou misschien verstandig zijn als sjon Hennie zijn afgevaardigden eens aan het verstand bracht, dat dit geen houding is en dat zij zelfstandig moeten handelen. Het is natuurlijk wel moeilijk. Hier wreekt zich Hennie's krachtige leiding. Gewend als zij zijn aan leding, hebben zij zich maar al te gewillig geschikt naar de Curaçaose democralenten, die een rol schijnen te willen spelen als de meest weerspannige Republikeinse Indonesiërs van Djokjakarta.

De heren eisen maar of het niets is en wel direct. Een grondwet willen ze maar even op zijde schuiven als een vodje papier. Neen, mijne heren, dat moet niet, want die grondwet is juist uw eigen bescherming. Als gij haar op zijde schuift en wel zo makkelijk om uw zin door te drijven dan kunnen anderen dat ook doen. Maar dat gaat niet in een rechtsstaat. Juist de Nederlandse Antillen moeten de grootste wachters zijn voor de grondwet, want zij zijn in alle opzichten als het om kracht gaat, de zwaksten. Een grondwet waakt voor hun rechten en, al zijn zij dan nog zo zwak als deel, het hele Rijk staat dan achter hen. Laten de heren zich toch niet blind staren op een ogenblikkelijk succesje, laten zij alleen het volksbelang voor ogen houden. De quaestie voor de Nederlandse Antillen moet opgelost worden niet alleen voor de tijd, dat er enten zijn, dat het economisch goed gaat, maar voor de toekomst, ook als het minder goed als het slecht gaat. Laat het Curaçaose volk niet te licht denken over deze quaestie. Hun kinderen zullen de vruchten plukken, van wat nu geschiedt. Zullen zij zoet of bitter zijn?

Laten degenen van Curaçao, die de gevaren zien van de huidige gang van zaken, ook eens spreken. Er zijn talrijke Curaçaoenaars, die het niet eens zijn met het democratische gedoe van de democratische partij. Laten zij er een einde aanmaken door duidelijk te protesteren. Wat nu gebeurt is geen kinderspel, geen toneel en geen persoonlijk glorie zoeken van sommige leden. Hier staat het belang van de Nederlandse Antillen op het spel. De toekomst van uw kinderen.

Minister-president Dr. L. J. M. Beel opent de R. T. C.

Dinsdagmorgen werd in het bijzijn van de voltallige delegaties van Curaçao, Nederland en Suriname de Ronde Tafel Conferentie geopend in de zaal van de Eerste Kamer.

In zijn openingsrede ter Rondetafelconferentie memoreerde de Minister-President Dr. L. J. M. Beel enigszins uitvoerig de wordingsgeschiedenis van de conferentie, waarop de gebeurtenissen in Indonesië grote invloed hebben uitgeoefend.

Spreker wees er vervolgens op, dat de regering er zich van bewust is, dat de conferentie beperkt is tot de vertegenwoordigingen van Suriname, de Nederlandse Antillen en Nederland en ziet in zoverre ook een beperkt arbeidsveld voor zich, omdat zij zich over de plaats van en de verhouding tot Indonesië onvolledig uitspreken kan. De regering prijst zich gelukkig, dat toch enige waarnemers uit Indonesië deze conferentie zullen bijwonen. Hun aanwezigheid op deze conferentie zal de Unie zichtbaar maken en aan de Indonesische ervaring ten nutte kunnen doen strekken.

In het Koninklijke Besluit voor de bijeenroeping van deze conferentie wordt de deelnemers uitgenodigd: ten eerste de beginselen te formuleren voor de wenselijk geachte hervormingen in de tussen Suriname, Curaçao en Nederland bestaande staatkundige betrekkingen als doel van de staatkundige herbouw van het gehele Koninkrijk en ten tweede de twee beginselen uitwerken in een of meer ontwerpen tot nadere regeling van de verhouding tussen deze staatsdelen en tot verwezenlijkingen van de nieuwe rechtsorde.

Deze uitnodiging heeft dus een verdere strekking dan aanvankelijk destijds aan de eerste opzet van de Rijksconferentie was verbonden. Niet alleen wordt gelegenheid geschapen om wensen en opvattingen ter kennis te brengen van de Kroon en wordt verzocht de Kroon van Advies te dienen, maar de uitnodiging luidt uitdrukkelijk om richtlijnen voor de gewenste hervormingen aan te geven en vervolgens in ontwerp-regelingen uit te werken.

Het spreekt daarbij van zelf, dat de regering er krachtig naar zal streven het resultaat van de arbeid — indien dat zo wel overwogen, goed geformuleerd en uitgewerkt zal blijken als zij verwacht — in wettelijke voorzieningen te verwezenlijken.

De grondslag van de arbeid zal naar het oordeel van de regering moeten zijn de Koninklijke rede van 7 December 1942. De toegezegde zelfstandigheid van de rijksdelen en de van hen verlangde duurzame samenwerking zullen dus hebben te rusten op de drie zuilen van vrijheid, gelijkwaardigheid en verbondenheid. Dit betekent thans bijzonderlijk voor de conferentie, dat Nederland zelfstandig zal bijven en Suriname en de Nederlandse Antillen zelfstandig zullen worden, alle in het genot van de rechten en de verplichtingen, welke het kenmerk zijn van de zelfstandigheid en alle zodanig geordend, dat de toewijding tot het Huis van Oranje en de onderlinge samenwerking en goede internationale betrekkingen tot hun recht zullen komen.

De eerste vraag welke onder ogen zal worden gezien zal, naar het de spreker voorkomt, deze zijn of de vierdelige opzet van het Koninkrijk — welke in de Grondwet van 1922 wordt aangegeven en waarop de Koninklijke rede uiteraard steunde — als zodanig nog gevolgd kan worden. In dit verband herinnerde spreker er aan, dat Linggadjati de tweeledige unie aannam. De Koninklijke rede liet de vormen, waarin de staatkundige hervormingen zouden moeten belichaamd worden, open. In die rede werden wel vier staatsdelen onderscheiden, doch — de beginselen van vrijwilligheid, gelijkwaardigheid en verbondenheid vooropstellende — liet zij uiteraard even goed open hoe deze op de feitelijke ongelijkheid van de delen zouden moeten worden toegepast.

Spreker schetste vervolgens de betekenis van het Koninkrijk, er op wijzend, dat elk staatsdeel op zich zelf betrekkelijk klein is, maar „dat wij verenigd en samenwerkend groot zijn". De conferentie is geroepen om mede de vormen te vinden, waarin de kostbare samenwerking zal moeten worden vernieuwd, versterkt en bezield in ons aller belang en in dienst van de internationale gemeenschap. Het is thans niet aan mij uit te maken of en hoeverre Surinamers, Curaçaoënaars, Arubanen en andere bevolkingsgroepen van de Nederlandse Antillen ieder op zich zelf of in enig verband een natie zijn of willen worden. Voor mij staat het echter vast, dat in Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen gezamenlijk een sterk bewustzijn leeft om als geordende groep tezamen te behoren en dit spreekt des te sterker, waar wij allen opzien naar het Huis van Oranje, dat — onpartijdig tronend boven de staatsdelen — zich wijdt aan het welzijn van ons allen en waar wij allen steeds de toewijding mogen ervaren van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina, wie de algemene en bijzondere vrijheid en rechten van alle harer onderdanen zo zeer ter harte gaan.

Met de bede, dat het U met Gods hulp gegeven moge zijn Uw taak voorspoedig te volbrengen open ik deze conferentie".

* * *

In antwoord op de rede van Minister-President Beel wees de Minister van Overzeese Gebiedsdelen, Mr. J. A. Jonkman er op, dat hem slechts een raadgevende stem in de conferentie was gegeven, zodat het hem niet paste namens de conferentie op te treden, des te minder nu zij haar werk nog beginnen moest en spreker haar wensen niet heeft kunnen kenbaar maken.

Spreker maakte zich echter sterk, dat aan de openingsrede veel aandacht zal worden gewijd en betuigde aan H.M. de Koningin dank voor het gestelde vertrouwen. Terecht hield de Minister-President de conferentie voor, dat haar een zware taak wacht. Het is niet eenvoudig van de rampspoed van de wereldoorlog en de langdurige beproevingen van de bezetting en de inmiddels natuurlijk gegroeide zelfstandigheid van de vrij gebleven Nederlandse Antillen en Suriname door de woelige en ingewikkelde naoorlogse omstandigheden heen, een weg naar de verlangde nieuwe rechtsorde te vinden.

In dit verband deelde spreker mede, op verzoek van de Curaçaose delegatie, dat zij met de meeste klem onder de aandacht van de Nederlandse regering heeft gebracht, dat naar haar oordeel reeds voor de staatkundige hervormingen, waarmede deze conferentie zich bezig te houden heeft, zo spoedig mogelijk in feite hervormingen noodzakelijk zijn, welke volgens haar woorden zijn: in de eerste plaats — zoals in de Koninklijke rede in het vooruitzicht gesteld — erkenning van de gelijkstandigheid van de Nederlandse Antillen en Nederland en in de tweede plaats Aruba tot zelfstandigheid gelijkgerechtigd staatsdeel te maken, onafhankelijk van de andere Nederlandse Antillen.

Het spreekt vanzelf dat deze door spreker gedane mededeling op geen enkele wijze andere vertegenwoordigers bindt of tekort doet. Als Voorzitter van de conferentie deed spreker een beroep op de leden, de adviseurs, de waarnemers en de medewerkers aan de conferentie om met vereende krachten het welslagen van de conferentie te bevorderen en naar verwezenlijking van haar doelstelling te streven.

Spreker wees er op dat de conferentie daartoe geroepen was in de aanvang van 1948, een gedenkwaardig jaar in de geschiedenis onzer landen, zowel vanwege de herdenkingen, waartoe dit jaar oproept, als vanwege de eisen, die het jaar zelf ons stelt.

De grondwetsherziening van 100 jaar geleden heeft niet alleen onze constitutionele monarchie de parlementair-democratische vorm gegeven, maar ook — door de Staten-Generaal en het Nederlandse volk mede verantwoordelijk te maken voor de zaken overzee — de banden tussen Nederland en de beide Indiën versterkt en de emancipatie van de volken overzee ingeluid. Aan ons is de taak, bij te dragen aan de vernieuwing van het eeuwenoude staatsverband, aangepast aan de eisen van deze tijd. Wij zullen ons werkstuk hebben af te leveren in 1948, het jaar waarin wij ook en voor alles mogen herdenken, dat vijftig jaar geleden Koningin Wilhelmina tot de regering werd geroepen. Haar wijsheid en toewijding moge ons bezielen en moge het ons gegeven zijn dat ons werk voor Haar als een geschenk zal zijn.

Zusters van Breda kregen de eremedaille

De Club de Leones erkennen en zijn dankbaar voor de naastenliefde der Zusters

Rector M. Hulsman dankt voor deze edele geste

Op traditionele wijze heeft de Lions Club van Curaçao ook voor het jaar 1947 een eremedaille ter beschikking gesteld voor diegene, die op humanitair gebied het meset voor het eiland Curaçao gedaan heeft gedurende genoemd jaar.

Teneinde dit doel zo zuiver mogelijk te bereiken, heeft de Lions Club een jury benoemd bestaande uit de heren Dr. H. Hartz, N. Chumaceiro, I Moreno en Mr. Isaac Debrot. Aan dit viertal werd het vertrouwen geschonken om naar geweten en oordeel een persoon aan te wijzen, die in aanmerking zou komen voor de toekenning dezer medaille Uit een brief welke deze jury geschreven heeft aan de voorzitter van de Lions Club lezen wij de volgende zinnen:

...wat het resultaat van de enquête zelf betreft, kunnen wij U mededelen dat een groot gedeelte van de ingezonden kaarten kennelijk waren ingevuld uit politieke overwegingen; doch waar het, sinds de geboorte van de politiek die samenvalt met het ontstaan van de eerste mens, ondanks grondige studies van filosofen en andere geleerden, niet is kunnen bewezen worden, dat politiek in het algemeen een weldaad is voor de mensheid, en zeer zeker niet, of politici weldoeners van de humaniteit zijn, en waar tenslotte Uw vereniging zich, krachtens haar doelstelling, zeer terecht verre van de politiek houdt, heeft de jury gemeend geheel en al in Uw geest te handelen, door kaarten met politieke tendens buiten beschouwing te laten"...

Zo vernemen wij dat de heren Dr. Maal, Dr. Gomez, Jonkheer en andere politici vele stemmen verworven hebben, doch die gingen allen naar de prullebak.

Voorts zegt de brief dat er een moeilijk probleem onstond over de kwestie individu of organisatie. Na veel debatteren en overwegingen is de jury unaniem tot de conclussie gekomen; dat op grond der overwegingen de jury gemeend heeft de ere-medaille 1947 van de Lions club toe te kennen aan de Congregatie van de Zusters van Breda te Curaçao, als erkenning van het feit, dat die congregatie met hare leden in genoemd jaar zich het meest verdienstelijk gemaakt heeft voor de verlichting van het lijden van de mensheid alhier.

Gisterenavond verzamelden de leden van de Lions club zich op Piscadera baai, alwaar de ere-medaille zou worden uitgereikt aan de Congregatie der Zusters van Breda. Vele gasten waren aanwezig, waaronder wij de Consuls van Santo Domingo en Colombia constateerden. Voorts nog enkele persvertegenwoordigers en vele leden van de Curaçaose gemeenschap. Om 7.15 uur kwam de voorzitter van de Lions club de heer J. A. D. Romano met de Zeereerw. Pater Hulsman, die namens de Zusters de medaille in ontvangst zou nemen.

Een algemeen applaus verwelkomde deze persoonlijkheden. Een zachte muziek liet haar tonen over de hoofden der aanwezigen zweven, terwijl de kellners druk bezig waren met het inschenken van Champagne. Even later nam Rector Hulsman met de voorzitter van de Club, alsmede de juryleden en redacteur van de La Cruz, plaats achter de eretafel.

Om half acht opende de Heer Romano de avond met een rede in de Spaanse taal, waarin hij allereerst zijn dank betuigde aan de heren Dr. Hartz, Isaac Debrot, Norman Chumaceiro, Luis Daal en Ivan Moreno, resp. vertegenwoordigers van de gezondheidsdienst, sociale zaken, Rode Kruis, de pers en de Lions club voor hun belangloze werk, verricht in de laatste weken teneinde een persoon of organisatie te vinden, aan wie de eremedaille zou moeten worden uitgereikt.

Voorts wees hij op het feit dat de jury geen betere keuze had kunnen doen dan wat zij gedaan heeft. **De Zusters van Breda, die met opoffering en toewijding geheel belangloos zich op zo uitstekende wijze van haar liefdadigheidswerk kwijten, hebben inderdaad de medaille verdiend.** Voorzitter Romano vindt het een eer als voorzitter van de Club deze medaille te mogen overhandigen aan de Rector van het Sint Elisabethsgasthuis, die in naam der Zusters gekomen is teneinde het symbool van erkentelijkheid der Club voor de Zusters in ontvangst te nemen.

In naam van de Club richtte hij een smeekbede tot de Almachtige Vader om Zijn zegen te schenken aan de Zusters en haar Rector, teneinde haar kracht te geven om haar mooie werk met dezelfde inspanning te blijven voortzetten.

Hierna las de heer Ivan Moreno de brief voor, waarin de jury aan de Voorzitter der Club de mededeling doet, dat de jury besloten heeft de medaille aan de Zusters van Breda toe te kennen.

Pater Hulsman kreeg toen het woord en zeide:

„Toen een week geleden een delegatie Uwer Club bij mij was, met het verzoek em in naam der Gasthuis- Zusters van Breda, de door Uwe organisatie toegekende eremedaille in ontvangst te nemen, was het mij een grote vreugde deze uitnodiging te hebben kunnen aanvaarden.

Op de eerste plaats voor U, leden van de Club der Leones, omdat ik hiermede de gelegenheid heb mijne sympathie te kunnen betuigen met het door U genomen initiatief, om een medaille te schenken voor het meest verdienstelijke werk wat er in 1947 op Curaçao, op humanitair gebied is gedaan.

Op de tweede plaats voor de Zusters wier vertegenwoordiging ik hier mag innemen; nl. de Franciscanessen of Gasthuiszusters van Breda die 125 jaren geleden het eerst in Nederland als religieuse inrichting begon met uitsluitend ziekenverpleging en welke op Curaçao reeds bijna 100 jaren de zieken verplegen in het St. Elisabeths Gasthuis en in het Krankzinnigen en Melaatsengesticht.

Hoewel het motief waaronder deze Zusters werken bovennatuurlijk is en de kracht, die achter die werk zit, de bovennatuurlijke ingestorte deugd van naastenliefde is, waarmede de Christen zich neerbuigt over de nood van zijn medemens uit liefde tot God, zijn en blijven onze Zusters mensen en zijn daarom ook niet onverschillig, wanneer door ons mensen haar werk geapprecieerd en gewaardeerd wordt.

Uw club, Mijne Heren is de aanleiding geweest voor deze waardering. Gij hebt het initiatief genomen om een eremedaille toe te aennen voor het meest verdienstelijke werk op humanitair gebied.

En voor het onderzoek daartoe hebt Gij ene commissie ingesteld, die daartoe een enquête instelde onder het publiek van Curaçao.

En het resultaat is, dat ik hedenavond in uw midden ben, om voor de Gasthuiszusters van Breda, Uw medaille in ontvangst te nemen.

Namens de Zusters dank ik U allen ten zeerste.

Ik dank U Mhr. de Voorzitter voor de sympathieke woorden bij de overreiking der medaille aan het adres van de Zusters gericht.

Gaarne zal ik deze goede woorden aan de Zusters overbrengen.

Ook dank ik de commissie, die onder voorzitterschap van Dr. Hartz, de enquête heeft geleid, waarbij zoals mij ter kennis kwam, wel enig beleid, moed en zelfs dapperheid nodig is geweest. Daar de politiek, waarvan helaas de huidige wereld al te vol is, en juist daarom misschien zo slecht, nog een poging schijnt gedaan te hebben om deze geheel a-politieke Club der Leones, in een hinderlaag te lokken.

Laten we dit vanavond als de note comique mogen beschouwen van deze plechtige bijeenkomst.

Ze is misschien tevens de overgang naar het meer gezellige deel dezer avond, waarbij ik ambtshalve, tot mijn spijt niet verder tegenwoordig zijn kan, maar waarvoor ik U van harte een smakelijk eten en een prettige en gezellige avond toewens.

Na het denderende applaus, dat de woorden van Pater Hulsman volgde, vroeg de spreker aan Pater de Haas, of deze zijn woorden voor hem in de Spaanse taal wilde weergeven.

Met genoegen, zo begon Pater de Haas, die Spaanse taal even goed als zijn eigen moedertaal beheerst, voldoe ik aan het verzoek van mijn collega pater Hulsman, ofschoon het te begrijpen is, dat het zeer moeilijk is om de woorden, die een paar minuten geleden gezegd zijn direct om te zetten in een vreemde taal.

Pater de Haas heeft de woorden van zijn voorganger Pater Hulsman met wat meer klemtoon weergegeven en wees op het feit, dat deze Zusters niet slechts de beleiders van haar geloof verpleegden, doch alle mensen, die kwamen aankloppen bij haar hospitaal vonden een onderdak en een verpleging naar beste vermogen.

Ook pater de Haas werd met een groot applaus beloond.

Intussen kwamen de sandwiches, wier geur tot ons doordrong en grettig maakten velen er gebruik van, toen deze op gulle wijze werden rondgedeeld.

De inwendige mens werd zeer zeker hier niet vergeten.

Een later kwam de heer A. Baderaco met een verrassing welke aan de heer Ivan Moreno te beurt viel. Hij had bij zich een „certificaat van waardering" van de Lion club welke certificaat is toegekend aan de heer Ivan Moreno voor zijn diensten, welke hij aan de club bewezen heeft, gedurende het jaar 1947.

Enigzins verrast nam Leon Ivan zijn certificaat in ontvangst en in een dankwoord zeide hij: „Ik moet op de allereerste plaats mijn vriend Bob (A. Baderaco) bedanken voor wat hij gedaan heeft, doch ik voel dat ik niet waardig bent dit certificaat in ontvangst te nemen, daar ik niets anders gedaan heb, dan mijn plicht als Leon te vervullen." Deze korte doch veelzeggende woorden wekten een enthousiast handgeklap.

De gasten bleven voorts nog enige tijd onder elkaar gezellig bijeen en versleten de tijd in opgewekt gehout onder het genot van een koele dronk.

Tegen kwart voor negen verliet Rector Hulsman de Club, vol dankbaarheid over de eer en de dankbaarheid aan de Zusters van Breda bewezen.

Nieuws van Overal

VERGADERING TE PARIJS?

De Franse Minister van Buitenlandse Zaken Bidault, heeft aan het kabinet verteld dat de komende Uno vergadering zeer waarschijnlijk in Parijs gehouden zal worden.

HET BESTUUR UIT HANDEN VAN HET LEGER.

In aansluiting op ons bericht van gisteren, volgens welk het militair bestuur over de Amerikaanse zone in Duitsland, uit handen van het leger zal worden genomen en overgedragen worden aan het Ministerie van Buitenlandse Zaken, wordt voorts nog gemeld dat dit besluit genomen werd tijdens de recente besprekingen welke te Washington werden gevoerd. Hierbij waren ook Generaal Marshall en Generaal Lucius D. Clay, militaire gouverneur. van dat gebied, aanwezig.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft laten uitkomen dat het gebruik wil blijven maken van het bestaande bestuursapparaat, dat grotendeels uit burgers bestaat.

Op 1 Juli, de dag van overdracht, zullen er trouwens geen militairen meer verbonden zijn aan het bestuur over de Amerikaanse zone in Duitsland.

NAAMSVERANDERING

De katholieke week", het enige Nederlandse weekblad voor Katholiek Indonesië, zal voortaan „Katholiek Leven" heten. Het blad bestond 1 Januari een jaar en telt thans 6000 abonné's, onder wie 1500 militairen.

RECEPTIE OP DE 'RENVILLE'

Dinsdagnacht vond er op de ,Renville' een grootse receptie plaats als afscheid van het schip en het Amerikaans lid van de commissie van goede diensten, Dr. Frank Graham. Laatsgenoemde keert terug naar de Verenigde Staten van Noordamerika en reist te zamen met het Australisch lid rechter Richard Kirby. In Amsterdam zal het Belgisch lid Paul van Zeeland zich bij het gezelschap aansluiten en met zijn drieën zullen zij de reis aanvaarden naar Lake Success, alwaar zij voor de veiligheidsraad van de Uno een verslag gaan uitbrengen over de verwikkelingen inzake het Indonesisch vraagstuk.

De receptie werd gehouden op het dek van het troepentransportschip 'Renville' en werd bijgewoond door Luitenant-Gouverneur generaal Van Mook, Minister L. Neher, Soetan Sjahrir, Amir Sjarifoeddin (de twee voormalige premiers van de Republiek, Red.) en de leden van beide delegaties.

In de namiddag was er een bijeenkomst der beide delegaties met de commissie waarin besloten werd tot het oprichten van een subcomité welk de taak zal hebben om een geschikte plaats uit te zoeken, alwaar de beide delegaties in de toekomst bij elkaar zouden komen.

De geruchten doen de ronde volgens welk het troepentransportschip ,Renville' zeer binnenkort vertrekken zal, doch hedenmiddag verklaarde de commandant van het schip Kapitein D. M. Tyree van de U.S.N. dat hij tot op dit ogenblik geen instructies ontvangen had om de wateren van Batavia te verlaten.

Hij zeide echter, dat het niet uitgesloten is, dat de ,Renville' binnenkort zal vertrekken, doch dit zal zeker niet voor de komende veertien dagen gebeuren, daar er nog verschillende zaken moeten worden afgehandeld, welke allen tijd vergen.

Ware democratie eist waarborging der onvervreemdbare grondrechten

Het 'Curaçaos comite ter bescherming van de grondrechten van de den mens', een organisatie, die in Nederland bestaat en waarvan o.a. de heren Mr. B. de Gaaij Fortman, W. R. Menkman en Mr. W. M. J. Alvares Correa lid zijn, schreven de volgende oproep:

De Koninklijke rede van 1942 waarborgt een volledige autonomie aan alle delen des Rijks. Het is thans zeker, dat beide partijen haar wenselijk achten, als uitvloeisel van een natuurlijk gegroeide ontwikkelingsgang.

Wat alle hedendaagse democratieën verbindt, is de eerbied voor de persoonlijke vrijheid. Maar ieder's vrijheid wordt beperkt door die van een ander, en zo zijn naast rechten ook plichten ontstaan; alle democratische grondwetten vallen uiteen in rechten en plichten.

Bepalen wij, bewoners der Nederlandse Antillen, thans onze eigen ontwikkeling. Curaçao, een Nederlandse volksplanting, had vanuit de verte deel aan de West-Europese beschaving, die ons verhief boven omliggende landen.

Zonder hoovardig te zijn, mogen wij trots zijn op deze band, die ons deelhebbers maakt van een moedercultuur, die elders verdween in een maalstroom van vreemde rassen en afstammelingen van de meest verschillende volken uit de oude wereld, waaruit, naar wij hopen, eens een nieuwe, brede, maar onbekende cultuurvorm groeien zal. Wij echter kunnen daarbij bouwen op een fondament, dat elders nog moet worden geschapen.

Het doet weinig ter zake, dat onze eilanden door de natuur minder goed bedeeld zijn. Wategebrek maakt de meesten onzer eilanden dor, en eerst een geleende welvaart stelde ons in staat, het na 1931 zonder steun te doen van het moederland. Van datzelfde jaar dateert onze eerste poging tot moderne staatkundige vormen, in de gedaante van een bescheiden debatteerclub „Jong Curaçao". Een tien jaren geleden kwam daarop de eerste poging tot kiesrecht; een grotendeels gekozen volksvertegenwoordiging. Er was weinig belangstelling. Eerst na het vertrek der Amerikaanse bezetting kan men spreken van een politiek leven.

Maar vragen wij ons af: werd dit politieke leven niet méér geleid door sentiment dan door rede? Verwarde men niet vaak beginselen met personen? Trokken velen zich niet terug, omdat het spreekgestoelte in de Staten een middel werd om persoonlijke aanhang te winnen, en daardoor het werk der sociale vooruitgang belemmerd werd? De rechten der Staten zijn niet zó gering, dat bruikbare voorstellen niet aanvaard zouden zijn.

Ieder ware democratie kent een noodzakelijke waarborg der rechten en plichten: een senaat, een Eerste Kamer, het contrôlerecht der Kroon, een Raad van State.

Het aantal vormen en voorbeelden is legio. Waren zij er niet, wie zou dan onvervreemdbare democratische grondrechten beschermen? Wie de vrijheid van Godsdienst en meningsuiting, een onpartijdige rechtspraak en administratie?

Dezen behoeven wij als iedere democratie.

Tot voor kort was de politieke aandacht voor de toekomstige Rijksvorm in Nederland vrijwel geheel gericht op Indonesië. Werd over deze Rijksvorm gesproken, dan werd aangenomen, dat tussen Oost en West een zekere parallel zou bestaan, en er bestond gevaar, dat de politieke schoorsteenmantel van den goedbedoelende kleinburger Oost en West pendanten zouden worden.

Maar het getij keert. Men ziet thans in, dat in Indonesië de inheemse bevolking een overwegende meerderheid vormt, en het Nederlandse contingent omgekeerd evenredig is aan de grote economische belangen van het moederland; dat daarentegen Curaçao een Nederlandse volksplanting is, en het Nederlandse economische belang — het oliebelang is internationaal — onaanzienlijk.

In Indonesië bestaat al jaren lang een vrij grote inheemse elite met een drang tot afscheiding van Nederland; in Curaçao bestaat zij nog steeds niet.

Ziet men deze verschillen, dan begrijpt men ook, dat de verhouding tot Curaçao een andere kan zijn dan die tot Indonesië. Het gevaar bestaat echter, dat de publieke opinie in Nederland het drijven van enkele politieke heethoofden zal beschouwen als het werkelijke verlangen van de bevolking, en een algehele afscheiding zal toestaan, juist omdat een Nederlands belang hierbij niet geschaad wordt. Het is de Curaçaoenaars duidelijk, welk groot gevaar daarin schuilt. De eeuwenoude culturele banden met West-Europa lopen via het moederland; deze zouden verbroken worden. Ons gebiedsdeel, vooral het eiland Curaçao, is een knooppunt van de belangrijke strategische en economische internationale belangen; hiervan zou het een speelbal worden. Bij een gebrek aan politieke ervaring zullen persoonlijke kwesties gemengd worden in het staatsbeleid — zoals de gebeurtenissen van de laatste jaren ons reeds hebben geleerd. En juist nu Curaçao economisch zo uiterst kwetsbaar is, en niet over belangrijke eigen economische hulpbronnen beschikt, is het zeer gevoelig ook voor de kleinste politieke rustverstoring, die zeer gemakkelijk van buiten af gestimuleerd kan worden.

Thans heeft onder invloed der Rondetafelconferentie zich in Nederland de aandacht op West-Indië gericht. Reeds ziet men in, waar de kardinale verschilpunten liggen met Indonesië.

Dit zegt ook de Nederlandse pers.

Onder de linkse bladen Het Vrije Volk en de Groene Amsterdammer; onder de Katholieke bladen de Tijd en de Maasbode; terwijl ook het Handelsblad en de N. Rotterdamse Courant uitgebreide beschouwingen aan de Rondetafelconferentie hebben gewijd.

Nederland staat volkomen open voor de wensen van Curaçao. Maar evenzeer als het in de bezettingstijd heeft geleerd, wat de drang naar vrijheid betekent, weet het, nooit te moeten wijken voor het dictaat. Dat blijkt wel uit de ontwikkeling in Indonesië, waar de afdreigingspolitiek der Republiek op niets is uitgelopen.

De politiek van het dictaat, van de vuist op tafel past in geen democratie.

Juist daarom zal Nederland oor hebben voor de wens van Curaçao, de grondrechten van den mens op democratische en onpartijdige wijze gewaarborgd te zien. Als in iedere democratie zullen contrôle van Kroon en Senaat, hoe ook geformuleerd, nodig zijn. Wij wensen geen klein staatje, dat de prooi van een autocratie of van buitenlandse economische en strategische machten en belangen wordt. Evenzeer zal men acht moeten slaan op de noodzaak, rechterlijke macht en uitvoerende macht deels over te laten aan opartijdige organen.

Het is nodig, dat het Regering en parlement duidelijk wordt, dat de onbeheerste eisen van de meerderheid der delegatie niet de uitdrukking is van de werkelijke gevoelens en belangen der bevolking.

Wij, Curaçaoenaars in Nederland, achten het nodig, dit feit onder de ogen van Nederland te brengen, om de wetenschap er van in ruime mate onder Regering, pers en volk te verbreiden. Tevens sluit zich bij ons aan een kleine groep Nederlanders, die hun hart verpand hebben aan ons Curaçao, — aldus ziet men, hoe Curaçao ook hier leeft in de harten.

Het is echter essentieel, dat daartoe ook stemmen der vooraanstaanden uit Curaçao worden vernomen. Tenslotte is dat geen zaak van politiek — waarvan de Curaçaoenaar nu eenmaal wars is — maar van algemeen Curaçaos belang.

De tijd dringt. Dezer dagen komt de Rondetafelconferentie bijeen. Onze stem dient onmiddellijk na de opening te worden gehoord. Dan zal zij het gewenste voor Curaçao noodzakelijke gevolg kunnen hebben.

* * *

Het comité verspreidde ook het volgende manifest:

Autonomie en grondrechten zijn de twee pijlers der democratie.

Zonder vrijheid van geweten, openbare meningsuiting en onafhankelijkheid der rechtspraak is geen democratie denkbaar.

Eerst in 1931 kon het voorheen armlastig Curaçao de financiele steun van het moederland ontberen.

Van hetzelfde jaar dateert ook de eerste poging, tot moderne staatkundige vorming. Nauwelijks tien jaar geleden kwam de eerste vorm van kiesrecht: een grotendeels gekozen volksvertegenwoordiging.

Deze dekte de religieuze overtuiging van de massa des volks.

De belangstelling ontbrak. Eigenlijke partijvorming begon eerst na het vertrek der Amerikaanse bezetting, na de jongste oorlog.

Enige maanden later verslaat een nieuwe opgerichte partij de reeds aanwezige. Het is duidelijk: nauwelijks en deels slechts ontwassen aan het analphabetisme, dat eert na 1931 krachtig kon worden bestreden, schiepen de feiten een politiek, meer geleid door sentiment dan door rede, waarbij maar al te vaak personen en beginselen werden verward.

De Rondetafelconferentie is bijeen, een vurig verbeide ontwikkeling wordt ingeleid. Maar reeds in de huidige beperkte vorm leidde een embryonaal parlementair stelsel — in nauwelijks drie jaren tijd! tot een noodtoestand op Curaçao. Reeds nu wordt op autoritaire wijze opgetreden, heerst de zenuwenoorlog, sprekt men de taal van het dictaat.

Men eist autonomie.

Wij verlangen meer!

Geen autonomie zonder democratische waarborg der grondrechten!

Op welke factoren dien te worden gelet?

1e. De ontwikkeling van het partijstelsel dateert van nauwelijks drie jaar terug.

2e. Op Curaçao werken sterke internationale invloeden, allen potentiele mogelijkheden tot verstoring van het evenwicht der binnenlandse politieke structuur.

De antillen zijn kleine eilanden onder de kust van Venezuela. Daar werd de olie gevonden, die, geraffineerd op de eilanden, zo belangrijk bijdroeg aan het winnen der oorlog.

De haven van Curaçao is de belangrijkste van het gehele Caraïbische gebied met inbegrip van de Noordelijke landen van het vasteland; tevens een belangrijk strategisch en maritiem punt ter dekking van het Panamakanaal.

3e. Zonder passende contrôle door Kroon, Senaat, Raden van State of een dergelijk lichaam zijn de grondrechten niet veilig.

Tot dusverre kende Curaçao geen contrôle-instanties buiten de Kroon. Thans wil men haar invloed geheel uitschakelen en vervangen door een vooralsnog niet gedefinieerde contrôle van eigen bodem.

Stelt men op Curaçao deze contrôle alleen samen uit eigen kracht, dan ontbreekt de waarborg ener doeltreffende onpartijdigheid. De zes eilanden hebben tezamen het bevolkingsaantal van een kleine stad. Nergens vindt men in een zo kleine gemeenschap een voldoende aantal bevoegde krachten, opgewassen tegen een zo zware taak. Te zwaarder is deze taak bij een nog rudimentaire politieke ontwikkeling en sterke internationale invloeden.

4e. As in Nederland vóór de oorlog is de bevolking van Curaçao wars van politiek. En nu is het ultimatum de taal der Staten geworden. Licht wordt deze taal tot gewoonte. Een democratie dreigt om te slaan in een Zuid-Amerikaanse dictatuur. Nu dwingt het dictaat het moederland, straks eigen bevolking.

En wie heden dreigt, is het slachtoffer van morgen. Dit is niet te verhinderen. Een propaganda van slechts enkele maanden bleek genoeg om het leeuwendeel der stemmen te verkrijgen.

Dit zijn de factoren, waarop wij letten.

Het comité verwerpt:

Een afgedwongen staatsregeling, die de mogelijkheid openlaat, dat enkelen, met demagogische middelen aan de macht gekomen; hun wil opleggen aan een politiek nog onervaren bevolking.

Het comité verlangt:

Een zorgvuldige voorziening in organen van contrôle náást autonomie; ware democratie eist waarborging der onvervreemdbare grondrechten.

Een op Nederlandse vrijheidstraditie gebaseerde samenleving, die alle bewoners van onze eilanden gelijke mogelijkheden biedt tot ontplooiing der volkskracht, onder de vaan der rechtszekerheid, in één Rijksverband.

Wereldnieuws

AMERIKAANSE MISSIE IN GRIEKENLAND.

Een betrouwbare bron uit Athene meldt dat Dwight Griswold, leider van de Amerikaanse missie in Griekenland en een aantal hooggeplaatste ambtenaren van deze missie, deze zomer nog hun functie zullen neerleggen en zouden geweigerd hebben verder in Athene te blijven om het Grieks onderdeel van het Marshallplan te administreren. Griswold is wellicht bereid ten hoogste twee maanden van de voltooiing van het driehonderd millioen dollar hulpverlenings-program in Griekenland te blijven. De datum voor beëindiging van dit program is vastgesteld op dertig Juni as. Griswold zelf heeft verklaard dat hij zeer binnenkort naar Washington zal vertrekken teneinde besprekingen te voeren met hooggeplaatste autoriteiten over de toestanden in Griekenland.

KOPRA WORDT DUURDER.

Het kopra fonds te Batavia bericht, dat de prijs van alle kwaliteiten tijdelijk verhoogd zal worden met vijf Nederlandse guldens per honderd kilogram.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „The Picture of Dorian Gray", 7 en 9.15 uur.

ROXY: „The Unsuspected" 7 uur; „Too many Girls" 9 uur.

CINELANDIA: „Song of Scheherazade" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 1 Februari as. waargenomen door Zuster Kerkhoven, Habaai, tel. 2341.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 30 Januari as. worden waargenomen door: Botica Excelsior (Punda), Herenstraat 4, telefoon 2004 en door Botica Emma (Otrabanda) Bredestraat 159, tel. 1636.

CUROM:

Donderdag:

18.30 .Hier is de jeugd; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Jesse Crawford aan het orgel; 20.00 Nieuws; 20.15 Gev. Operamuz.; 20.v0 Declamatie; 20.45 Klassiek concert; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 American Parade; 21.55 nieuws.

Donderdag: 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met Tex Beneke.

STATEN: Openbare Vvergadering 8 uur.

CLUB CURAÇAO: Piano Concert 13 jarige Berenici Vercelli.

WACHTDIENSTEN.
C.P.I.M.

Woensdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur W. Moulijn, tel. 255.

Personeel Afdeling: J. J. A. v.d. Burg, Amerikanenkamp, tel. 558.

Materialen Afdeling: T. J. Wisman, Julianadorp 13 oud, tel. 720.

C.S.M.

Rederij: H. Poot tel. 570.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur J. H. Allebé tel. 288

Dok Afdeling: A. v. Hasselt tel. 46z.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento": Donderdag, 29 Januari 1948: „Time Out of Mind". Geen toegang beneden 16 jaar.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

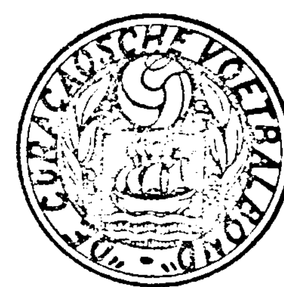
Vrijdag, 30 Januari, des avonds om 8.15 uur n.m. discussieavond in de consistorie der kerk. Het onderwerp voor deze avond is „Wat doen wij in de kerk."

Zondag, 1 Februari, des ochtends om halftien bediening van het Heilig Avondmaal. Voorganger Ds. C. Hh. Steenstra.

Zondag, 8 Feebruar!, bediening van de H. Doop. Aangiften tot Vrijdag, 6 Februari, bij de predikant.

...VOETBAL: Zaterdag a.s., 31 Januari, vriendschappelijke wedstrijd, op het Rio Canario terrein tussen Asiento II en C.S.C. II. Aanvang 4.00 uur n.m. precies. Opstelling Asiento: doel: Kraan; achter: Leerentveld, Bloemendaal middenlinie: Rigaud, Wins, Meerhof; voorhoede: Kwestro, Opschoor; Hoppebrouwer, Harteloh, Henegouwen. Reserves: v.d. Ven, de Korder. Bos, Schild, de Graaf Jr. Scheidsrechter Hr. Kramers.

Zondag a.s., 1 Februari, vriendschappelijke wedstrijd tussen Asiento 1 en C.S.C. I. Terrein Rio Canario. Aanvang 4.15 uur n.m. precies. Opstelling Asiento: Doel: Karduks; achter: Duits, Herwig: middenlinie: Dussel, Treling, Balkhoven; voorhoede: ten Kieften, Semeijn, Blok, Smit, Terpstra. Reserves: Harteloh, Paalmans, Ham. Scheidsrechter: Hr. Boot.

Sport Rubriek.

"Officiële„ Mededelingen VAN De Curacaose Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN.
Van Zaterdag, 24 en Zondag, 25 Januari 1948.

Orion F.C. (Costa Rica) — C.V.B. Comb.	1—0.
Orion F.C. (Costa Rica) — Bondselftal	0—2.

ZATERDAG, 31 JANUARI 1948 om 4 uur n.m. RIF STADION.

Oefening in verband met mogelijke deelneming aan het kampioenschap Midden-Amerika en Caribië.

A. elftal:

Hato (JH)
J. Pietersz (SUBT) Confesor (SUBT)
Vlinder (SUBT) C. de Geus (JC) G. F. Giribaldi (JC)
W. Heiliger (SUBT) P. Conquet (Sithoc) F. Jansen (SUBT) C. Isebia (JC) R. Bernabela (SUBT)

B. elftal:

E. Pinedo (JC)
L. Luciano (JH) P. Matrona (JH)
W. Korps (SUBT) R. Mercera (SUBT) W. de Lannoy (JH)
Ch. Haseth (Vitesse) P. Felipa (C.S.C.) C. Boyé (JH) M. Juliana (Vitesse) F. Lopez (Vitesse)

Reserves: E. Vos (JH), Schoonhoven (Transvaal), P. Nicia (Vitesse), R. Genoveva (JC), De Mindt (JH), E. Fokké (Transvaal), P. Coffie (Vitesse).

BOVENVERMELDE SPELERS WORDEN BELEEFD VERZOCHT IN GEVAL VAN VERHINDERING TIJDIG DOOR TUSSENKOMST VAN HUN VERENIGING HIERVAN AAN HET BONDSBESTUUR KENNIS TE GEVEN.

HET BESTUUR.

Officiële Mededelingen van de Aruba Voetbalbond

WEDSTRIJD UITSLAGEN KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN:
Van Zondag 11 Januari.

R.C.A. — Aruba Jrs. 0—0.
(na 80 minuten gestaakt door Aruba Jrs.)

Hierdoor is R.C.A. definitief in het bezit gekomen van de Rodriguez beker.

WEDSTRIJD PROGRAMMA VAN DE COMPETITIE 1948.
WILHELMINA SPORTPARK.

A-Klasse m 4.15 uur n.m.

Zondag 15 Februari	R.C.A. 1 — Trappers 1
Zondag 22 Februari	Volharding 1 — Hollandia 1
Zondag 29 Februari	St. Nicolas Jrs. 1 — Aruba Jrs. 1
Zondag 7 Maart	Arsenal 1 — Jong Holland 1

B-Klasse om 2.45 uur.

Zondag 15 Februari	N. Central Jrs 1 — Bubali S.C. 1
Zondag 22 Februari	Union 1 — Oranjestad Jrs. 1
Zondag 29 Februari	Jong Aruba 1 — R.C.N. 1
Zondag 7 Maart	Bubali S.C. 1 — Union 1

om 4.15 uur.

Zaterdag 21 Februari	P.O.V.A. 1 — S.C.A. 1
Zaterdag 28 Februari	Chesterfield 1 — Atomic 1
Zaterdag 6 Maart	N. Central Jrs 1 — P.O.V.A. 1

EXTRA VOORWEDSTRIJD:
Zondag 1 Februari om 4 uur n.m. R.C.A. — Lago All Stars

HET BESTUUR.

Saba, paradijsje van gelukzaligheid

Een Napoleonssteek in blauw,

door

Piet Bakker.

O Saba -- paradijsje van gelukzaligheid! —, hoe jammer is het, dat een engel met een vlammend zwaard aan uw poorten staat! Het vlammende zwaard van het gebrek...

De schoener „Blue Peter", eerlijk zeescheepje met prachtige, bruine zeilen, rolt zachtjes over de puur blauwe baren van de Caribbean en wij koesteren ons in de verrukkelijkheid van de tropenzon. Na al dat gevlieg is het een zegen om eens langzaam te worden voortbewogen, rustig te praten met de bemanning, die uit even kranig zeevolk bestaat als de vissers van New Foundland. Wat verbindt ons met de varensgasten van alle zeven wereldzeeën? Ik geloof, dat het de openheid van hun blik is.

De schipper van de „Bue Peter" heeft een bruine snuit en blauwe ogen, een mannelijk, flink gezicht. Hij weet wat orkanen zijn, die plotselinge uitbarstingen van oerkracht, waarvoor in de herfstmaanden op alle eilanden gebeden wordt. Hij is, wat het territoir betreft, een geboren Fransman, maar zijn vader was een Brit en omdat hij van Saint Martin naar Sint Maarten verhuisde, is hij thans „Hollander". Een typisch Caraïbisch geval. Hij kan lachen als een blij kind. Geen enkel bevel heeft hij nog gesnauwd. In zijn wat zangerig Creools-Engels vraagt hij meer dan hij gelast en iedere order wordt prompt en vlot uitgevoerd. Een heerlijk leven hebben die knapen onder elkaar. Zij onderhouden de dienst tussen de drie Bovenwinden, gaan als kameraden met elkaar om en weten nauwelijks iets van die boze, onrustige wereld buiten Sint Maarten, Statius en Saba. De milde geest van een vergeten tijdperk leeft hier nog aan boord.

„We' re a good going ship and a jolly good crew, a jolly good mate and a good skipper too."

Over een deinende zee gaat het naar Saba, dat als een Napoleonssteek uit het intense blauw oprijst. We zien een paar spikkeltjes van huizen. Dat is Hell Gate.

Maar als we om het eiland koersen, raken zij uit het gezicht en we zien een steile rotswand, ontoegankelijk, behalve dan voor de klimgeiten, die tegen de rechte stenen muur oplopen, als bestond er geen wet van de zwaartekracht.

Saba is een vulkaan op nonactiviteit. Het kan stellig niet de bedoeling van de natuur zijn geweest om dit eiland door de mensen te doen bevolken, maar dwars als de mensen nu eenmaal zijn, hebben zij die duidelijke vingerwijzing genegeerd en ze zitten er. Neem alleen nu eens die landing. Op honderd meter van een akelig klein strand gaat de „Blue Peter" op de ree liggen en er komt een flintertje roeiboot langszij om ons aan wal te brengen.. Een leuk sport, waar je op de kermis twee kwartjes voor mag betalen.

Van breker op breker slieren we en waar de zee wit van branding is, wordt het echt kittelig. Bonk! op het zand, wegstromend water, wachten op de volgende golf, beng...! wéér een eindje, nog niet ver genoeg, ja! — die doet het 'm! We slaan gelukkig niet dwarszees en staan na een genoegelijk ogenblikje van levens gevaar op de vaste bodem. Het moet niet altijd zo gewoon gaan, anders is er geen aardigheid aan.

De Ondergezaghebber ontvangt en feliciteert ons met de behouden aankomst. Een vrouw en twee mannen sjouwen onze bagage op een ezel en wij rijden met een jeep tegen de rotswand op.

U vindt dit allemaal heel gewoon, niet waar? Maar die jeep bijvoorbeeld heeft zijn intrede pas op 19 Maart 1947 op het eiland gedaan. En die was het eerste mechanisch bewogen voertuig op Saba. De mensen zijn van Windward-Side en Buby Hill komen lopen om dit mirakel te zien. Als zij een bescheiden toertje met den Ondergezaghebber mochten maken zuchten zij verrukt: „Hé — om je hele leven in een jeep te mogen zitten!"

U moet niet vergeten, dat vele Sabanen nog nooit van het eiland af zijn geweest, ja zelfs nimmer een bezoek aan de beach hebben gebracht.

De jeep van Saba wekte echter niet alleen de bewondering, doch ook beduchtheid. Het waren de ezelsdrijvers, die de vrachten tegen de berg oprijden, wie de jeep de angst om het hard deed slaan. Waar moest het met hen naar toe, als dat stoomding met zijn aanhangwagen in één ruk de vracht van tien ezels omhoogtrok? Een technische revolutie zou over het eiland varen! Nu kost vanwege de vrachtprijs het bier vier centen per flesje duurder dan nodig is, moet men van alle artikelen het Oud-Testamentische vervoer betalen, — maar goed... vrachtrijders moeten óók leven, niet waar? Er is een overeenkomst gesloten, dat de jeep alleen personen zal vervoeren en dat de ezels de goederen naar boven zullen brengen. En dus moet er een tientje voor onze bagage worden betaald...

Het is niet de eerste keer, dat zich een dergelijke spanning op Saba voordoet. Vijftig jaar geleden was het de ezel zelf, die verwarring bracht. Alle vracht werd toen door mensen vervoerd en die mensen waren zeer bevreesd, dat de geïmporteerde ezels hun het brood uit de mond zouden nemen.

Stel je voor! Goederen op een lastdier en niet meer op je nek! Dat was toch wel het summum van geraffineerde techniek, schandelijke nieuwlichterij, een levensgevaarlijk modernisme

De mens schijnt zich evenwel aan de ezel te hebben aangepast en er is dus enige hoop, dat de ezel in de toekomst zich met de jeep zal verzoenen. Laat ons niet wanhopen...

Saba is, om eens een weinig dichterlijke vergelijking te treffen, als een tulband. Om in het kuiltje te komen, moet men eerst de bergrand over. In dat „kuiltje" ligt „The Bottom", het hoofdplaatsje van het eiland.

Een nieuwe serpentine-weg leidt omhoog en als de jeep die heeft afgezigzagd, blikt men in een dal vol liefelijkheid. Groene hellingen, fris geboomte, vurig bloeiende flamboyanten, witte huisjes met rode daken, welonderhouden tuinen en dit alles beschermd door een forse wal van de ronde krater rand waarboven blonde wolken zeilen langs de hardblauwe hemel. Alles heeft de natuur gedaan om de woonsteden der mensen te beschermen. In de luwte van een rotsscherm ligt The Bottom, zodat zelfs die gevreesde orkanen hier minder schade moeten aanrichten dan elders.

Steeds wil ik aan de idylle geloven — en steeds wacht mij de teleurstelling. Wie nader doordringt tot het leven op Saba, merkt al dra, dat hij zich aan een vriendelijke schijn vergaapt heeft. Ik ken nauwelijks een triester oord dan dit schone eiland. Het Arkadische uiterlijke is misleidend.

„Kind stranger".

Eén schatering van licht is dit dal van voleindige liefelijkheid. Als een Godsgeschenk is dit prachtige eiland. Een Hof van Eden — mèt slangen.

„Kind stranger...", hoor ik achter mij.

Een vrouw leunt op een stokje en gaat met monotone stem verder: „Strangers are always kind to me, my own people not. Strangers always give me something."

Het is, of de slang van het Paradijs spottend met haar tong bibbert. Zoals die vrouw daar staat met haar grote, gele strohoed, een lange stok in de hand en een tas op zij, zou zij het lieve grootmoedertje uit een sprookje kunnen zijn, alleen ten tonele verschenen om het beeld van uiterlijke liefelijkheid te vervolmaken.

Ik geef haar twee kwartjes, ten einde mijn reputatie van „kind stranger" op te houden. Het schijnt net-an te wezen, want bijster verrukt doet het lieve grootmoedertje niet.

Jo Spier en ik rijden te paard naar Windward-Side langs een getrapt bergpad, vlak langs een afgrond. Om onzen tekenaar even te citeren:

„Nu weet ik eindelijk, hoe Sinterklaas zich in de dakgoot voelt", zegt hij met tamelijk geknepen geluid. Hij voelt zich niet zo prettig en ook ik kan mijn ruiterydriften tamelijk wel beheersen. De peerden en wij zijn dolblij als ons doel is bereikt.

Daarboven treffen wij een pater-Dominicaan aan, een rustig, goedmoedig man, die zijn priesterleven op de Antillen slijt en zich heel plezierig voelt in die eeuwige afzondering. Toen in 1838 de eerste katholieke geestelijke op Saba kwam, werd hij door de woedende bevolking met stenen gesmeten.

Thans behoort de helft van de bevolking tot de R. K. Kerk. De pater loopt rond in zijn witte kleed en hij draagt een Panamahoed. Merkwaardig, dat deze combinatie méér dan iets anders „de tropen" suggereert.

Eerbied.

Men moet een oneindig respect koesteren voor die priesters en nonnen, die hun hele leven aan deze bevolking wijden. De zusters-onderwijzeressen geven les in het Engels, maar verwaarlozen het Nederlands geenszins. De resultaten van dit laatste zijn niet overdreven. Het tragi-comisch om zo'n aardig meiske een lesje te horen opdreunen van: „Het eend-je zwwwemt in de sloot en het roept kwwwak-kwwwak".

Vooral in een land, waar noch eendjes noch sloten voorkomen, doet het wel wat wonderlijk aan. Maar de bedoeling is in ieder geval prijzenswaardig. Evenals trouwens van de geschiedenisplaten, die de kerstening der Germanen in beeld brengen...

Op speciaal verzoek gaan wij een visite afsteken bij een beroemd Sabaan. Het is captain E. A. Johnson, die op 2 en 3 September 1920 de bemanning van de Amerikaanse onderzeeër S 5 heeft gered. Hij kreeg er een gouden horloge met inscriptie voor.

Maar ik vrees, dat de goede Captain Johnson door dit grootste avontuur van zijn zeemansleven uit zijn misschien reeds niet al te stabiele evenwicht is beslagen. Hij noemt zich nu de „championdreamer of the world" en beweert, dat hij zijn kranige daad heeft verricht op aanwijzing van een stem, die hij in zijn dromen heeft gehoord. De arme kerel heeft al zijn spaarduiten — niet minder dan ƒ 30.000 — verdaan in prachtige metalen kokers en kisten, gevuld met perkamenten documenten - van-eigen-vinding, waarin hij beweert, familie van wijlen Koningin Emma te zijn en een afstammeling van een Scandinavisch geslacht, dat reeds vóór Columbus' komst Saba bevolkte. Hij acht zich de geroepene om van Saba uit de wereld te redden, wijst de plaats aan, waar een goudschat ligt verborgen en houdt nu en dan toespraken tot de bevolking van een rotstop af. Zijn levensgeschiedenis ligt keurig getypt klaar en wacht op een ondernemend uitgever.

Ik heb een openlucht-filmvoorstelling bijgewoond, waar die vreemde buitenwereld aan de menigte werd vertoond. Er was zelfs een film bij over de t.b.c.-bestrijding, hoewel die ziekte op het eiland niet voorkomt.

Het geheel maakte nogal een mistroostige indruk. Net of je een zielig kind de heerlijkheden van Sinterklaas alléén van achter de winkelruit laat genieten. Maar de mensen vonden het wel prachtig en juichten luid, als twee filmmensen elkaar een zoen gaven.

(Elsevier.)

Nieuws van Overal

EEN RECHTVAARDIG VREDESVERDRAG.

Een groep van 80 vooraanstaande Duitsers, onder wie kardinaal Faulhaber, kardinaal Frings, de aartsbisschoppen van Bamberg en Freiburg en een aantal andere prelaten, heeft een gezamenlijke verklaring uitgegeven, waarin zij de wereld waarschuwt Duitsland een rechtvaardig vredesverdrag te schenken, daar dit land anders ongetwijfeld mettertijd een nieuwe bedreiging van de vrede zal vormen.

BELGISCHE TROEPEN NAAR DE CONGO.

De Belgische regering is van plan een grote troepenmacht naar de Belgische Congo te sturen. Zoals men weet, is de Congo een van de belangrijkste vindplaatsen van uranium, het materiaal voor de atoombommen. Er zullen sterke luchtbases worden aangelegd. Volgens het blad Libre Belgique zullen deze maatregelen hoge kosten met zich brengen, maar „er zijn redenen van politieke en strategische aard, die deze maatregelen rechtvaardigen". Als gevolg van deze troepenzendingen zal de Belgische bezetting van Duitsland aanmerkelijk worden ingekrompen.

DE U.S.A. EN ZUID-AMERIKA.

Op een persconferentie verklaarde Marshall, dat de Verenigde Staten meer dan ooit geïnteresseerd zijn in de economische, financiële en politieke stabiliteit van Latijns-Amerika. Hij sprak de verwachting uit, dat op de conferentie van Bogotá de grondslag gelegd zal worden van een economische samenwerking, die zowel voor de Zuidamerikaanse Republieken als voor de Verenigde Staten aanvaardbaar zou zijn. Marshall zeide dit naar aanleiding van een vraag, waarin gezegd werd, dat verschillende Colombiaanse autoriteiten beweerden, dat de Verenigde Staten hun belangstelling zouden verloren hebben in de economische samenwerking met Zuid-amerika en dat zij zich geheel gaan toeleggen op Europa. Marshall gaf in zijn antwoord nog de aanwijzing, dat zelfs het herstelplan van Europa geen verwaarlozing betekent van Zuid-Amerika. Volgens dat plan zullen millioenen dollars in Zuid-Amerika besteed worden.

CHINESE WREEDHEDEN.

In Sjawanze in de buurt van Jehol (China) bonden Chinese communisten twee inlandse kloosterzusters en vier andere Chinezen aan een balk, spanden er vier muilezels voor en joegen de dieren in galop door de straten van de stad totdat hun slachtoffers dood waren. Uit het katholieke kindertehuis van Tsjili Tsjoang werden alle gezonde kinderen weggevoerd. De zusters van het tehuis werden opgesloten en aan haar lot overgelaten. Een Christen, die de zusters over een muur een brood toewierp, werd ter plaatse doodgeschoten.

ONTGINNEN DE RUSSEN URANIUM?

De Minister-President van Saksen, aldus een vertraagd telegram van Edwin Shanke uit Leipzig, maakte bekend dat er ongeveer 25.000 Duitsers werkzaam zijn in het Ertsgebergte in Zuid-Saksen, alwaar de Russen, volgens berichten uit die plaatsen, onder hevige druk uranium aan het ontginnen zijn, ten einde de eerste te zijn in de atoomwedloop. Hij voegde eraan toe, dat deze werklieden hoge lonen ontvangen die te vergelijken zijn met de salarissen der hoge regerings-autoriteiten. De pogingen der Noordamerikaanse correspondenten om door te dringen tot het driehoekig district van Aue, Marienberg en Annaberg, zijn door de Russische autoriteiten geblokkeerd. Deze Noordamerikaanse correspondenten zijn op een rondtrip door de Russische zone van Duitsland.

Niettegenstaande dit feit, durft de huidige Russische militaire gouverneur van Saksen, Generaal Majoor Telmoffei Dudarov te beweren, dat dit gebied geen verboden terrein is. Het is een ander voorbeeld der vele gordijnen achter het „ijzeren gordijn" welke de correspondenten de toegang beletten in de Russische zone, niettegenstaande het feit dat zij verlof hebben verkregen om een rondtrip te maken.

Max Seydewitz, de Minister-President van Saksen, zeide in een interview dat 25.000 Duitsers werkzaam zijn in wat hij noemt kobalt-, zink- en loodmijnen.

Hij vergelijkt dit aantal met de vijf à zes duizend werklieden die ter plaatse werkzaam waren voor de oorlog en zeide, dat dit een duidelijk bewijs is dat Rusland dit gebied ontploid heeft. Deze mijnen bevinden zich in het driehoekig gebied welke omsloten wordt door de rivier Aue, het Marienbergebergte en Annaberg. Geheel dit gebied staat onder toezicht der Russen. De ontginning der mijnen geschiedt door een Maatschappij genaamd „Vismuth A.G.".

Seydewitz zeide: Wij hebben in het geheel geen moeilijkheden gehad bij het verkrijgen van werklieden, daar de voordelige werk condities aantrekkelijk zijn. Dit zeide hij als antwoord op een vraag van een der journalisten, die hem vroeg of deze werklieden gedwongen arbeid verrichten.

De Russische vastberadenheid heeft bijgedragen, dat men een topproductie bereikt heeft in deze mijn. Dit is tevens geschied in de snelst mogelijke tijd, aldus ging de premier voort. De werklieden krijgen hoofdelijk 2000 mark per maand, wat omgezet in Amerikaans geld een waarde heeft van 200 dollars. Het hoogste loon, dat de werklieden kunnen krijgen bedraagt 300 dollar per maand. Men heeft ook een systeem van premie-werkzaamheden. De premies bestaan dan hoofdzakelijk in het uitkeren van extra rantsoenbonnen op kledingstukken, voedsel en andere dagelijkse benodigdheden.

Het normale loon van een Duitser buiten dit gebied varieert tussen de 75 en de 250 mark per maand.

Zowel premier Seydewitz als gouverneur Dudarov zwegen, toen hun gevraagd werd naar den aard van de productie in de mijnen te Pitchblende. Zij konden niet mededelen of aldaar uranium gevonden wordt. In de Duitse pers hebben inderdaad geruchten de ronde gedaan, volgens welke aldaar uranium gevonden wordt, doch deze heren konden geen bevestiging hiervan geven. Wel verklaarde Seydewitz dat alle productie naar Rusland vervoerd wordt.

STAKING TE FLORENCE.

De Arbeidskamer van Florence heeft een algemene staking afgekondigd. De arbeidskamer wordt geheel en al door communisten beheerst. De staking omvat reeds 885000 en breidt zich uit naar de provincie. De staking wordt gehouden na een gevecht tussen werklozen en de politie, waarbij 10 personen gewond werden. De staking heeft invloed op het gehele bedrijfsleven. De brood- en melkwinkels zijn open. De treinen lopen en de stad is overigens rustig.

NIEUWE AMBASSADEUR.

Sir Philip Nichols, die naar vernomen wordt Sir Neville Bland is Brits Ambassadeur in Nederland zal opvolgen, is sinds 1942 ambassadeur in Tsjechoslowakije geweest.